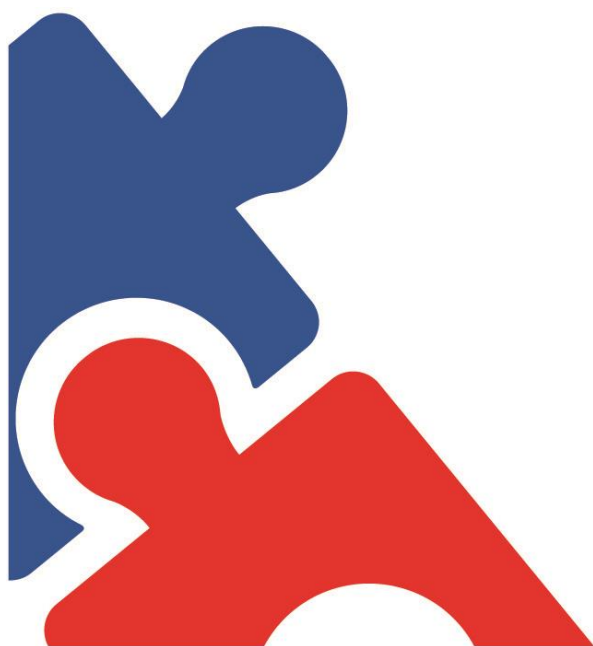

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

VEŘEJNÁ PODPORA A PODPORA DE MINIMIS V OP LZZ

PODPORUJEME VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Identifikační číslo: MAD 97
Příloha OM OP LZZ: D7

Typ: Řízená kopie elektronická
Číslo revize: 10

Datum: 1. 1. 2015
Číslo vydání: 1.10

Vydal: ŘO OP LZZ
Stránka: 1 z 34

**Evidence procesu přípravy, schválení a revizí Veřejné podpory a podpory de minimis
v OP LZZ**

Vydání č.	Platné od	Zpracoval		Zrevidoval		Schválil	
		Jméno	Podpis	Jméno	Podpis	Jméno	Podpis
1	11.2.2008	Bělohrad	Bělohrad v.r.	Pěchouč ková	Pěchouč ková v.r.	Šolcová	Šolcová v.r.

Revize č.	Předmět revize	Strana	Platné od	Podpis správce kopie
1	<ol style="list-style-type: none"> 2.1. – doplnění nařízení č. 1857/2006 8.1. – doplnění kapitoly o tabulku s regiony soudržnosti a tabulku s mírou veřejné podpory na území hl.m. Prahy nové kapitoly 8.2.2., 8.3.2., 8.3.3. 	6 24 26-30	10.3.2008	Šolcová v.r.
2	<ol style="list-style-type: none"> Kap. 2 – doplněno nařízením Komise (ES) č. 800/2008 v OP LZZ. <ul style="list-style-type: none"> vypuštěny nařízení č. 68/2001, 70/2001 a 2204/2002 a jejich prováděcí nařízení doplněno nařízením č. 271/2008 a 1147/2008 Kap. 3 – doplněn text první odrážky posledního odstavce kapitoly o konzultace s ÚOHS Kap. 4.2.1 – vložena nová poznámka pod čarou s definicí relevantního trhu Kap. 7 – odstraněn šestý odstavec stanovující povinnost příjemce zavázat třetí osobu dodržením pravidel VP při přenosu VP na tuto osobu <ul style="list-style-type: none"> odstraněna věty: „U partnerů může být takovým dnem den uzavření smlouvy o partnerství, u dalších subjektů to může být např. den uzavření smlouvy o účasti jejich zaměstnanců na školení hrazeném z veřejných prostředků.“; určení doby uchování podkladů bylo doplněno o požadavek čl 90 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1083/2006 tabulka Veřejná podpora v OP LZZ aktualizována v souladu s Prováděcím dokumentem Kap. 8 – zcela přepracována v souvislosti se vstupem nařízení Komise (ES) č. 800/2008 v platnost 		2.3.2009	Šolcová v.r.
3	<ol style="list-style-type: none"> Kap. 2 – doplněn dočasný rámec podpory Kap. 7 - doplnění dočasného rámce do textu a do tabulky oblastí podpor Kap. 9 - Nově vložená kapitola upravující poskytování podpory podle dočasného rámce (dosavadní kapitola 9 byla změněna na kap. 10) Kap. 10. – Změna označení dosavadní kap. 9 		23. 3. 2009	Šolcová v.r.

	na kapitulu 10			
4	<ol style="list-style-type: none"> Kap. 8.3.1. – vypuštěna první odrážka definice znevýhodněného pracovníka Kap. 8.4 – Zachování pracovních míst – kapitola vypuštěna Kap. 8.5 – Výdaje na stavební úpravy – kapitola vypuštěna 		4. 5. 2009	Šolcová v.r.
5	<ol style="list-style-type: none"> Úprava úvodu Kap. 6. – oprava – doplněno vynětí uhelného průmyslu z možnosti získat podporu de minimis Kap. 6. – na konec kapitoly vložen text o centrálním registru podpory de minimis podle § 3a zákona č. 215/2004 Sb. Celý text příručky – z důvodu vstoupení Lisabonské smlouvy v platnost byly v příručce změněny odkazy ze Smlouvy o ES (čl. 87 až 89) na Smlouvu o fungování EU (čl. 107 až 109) 		31.5.2010	Šolcová v.r.
6	<ol style="list-style-type: none"> Z důvodu prodloužení účinnosti bodu 4.2.2. dočasného rámce doplněno do kap. 9 upozornění na podmínky jeho použitelnosti od 1. ledna 2011. 	29,30	1. 1. 2011	Šolcová v.r.
7	<ol style="list-style-type: none"> Kap. 5 – Text upraven v souladu s přijetím nových předpisů regulujících oblast služeb obecného hospodářského zájmu Kap. 9 –Vzhledem k tomu, že nebyla využita možnost prodlouženého poskytování VP podle dočasného rámce v roce 2011, byl text související s prodloužením odpovídajícím způsobem redukován. 		15. 3 2012	Kinský v.r.
8	<ol style="list-style-type: none"> Kap. 7 – do tabulky uvedeno upozornění na omezení využitelnosti (možnosti poskytovat) VP podle dočasného rámce pouze do konce roku 2010. Kap. 8.1 – výslovné upozornění na nemožnost poskytovat VP na vzdělávání MSP směřující do aktivit zemědělské prvovýroby. Oprava odkazu na nařízení 800/2008 ohledně omezení zpracovatelů zemědělských produktů. 		1. 11. 2012	Kinský v.r.
9	<ol style="list-style-type: none"> Příručka D7 (zejména kapitola 6) upravena v souvislosti s uplynutím doby použitelnosti nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 k 1. 7. 2014 a jeho nahrazením nařízením Komise (EU) č. 1407/2013 Kap. 5 oprava chyby v psaní (číslo rozhodnutí Komise 2012/21/EU) 		16. 7. 2014	Kinský v.r.
10	<ol style="list-style-type: none"> Úprava textu příručky týkajícího se veřejné podpory poskytované podle blokových výjimek v souvislosti s přijetím nařízení (EU) č. 651/2014 Vypuštění textu kap. 9 (Dočasný rámec) 		1. 1. 2015	Kinský v.r.

Revize č.	Zpracoval		Zrevidoval		Schválil	
	Jméno	Podpis	Jméno	Podpis	Jméno	Podpis
1	Bělohrad v.r.		Pěchoučková v.r.		Šolcová v.r.	
2	Bělohrad v.r.		Kratochvílová v.r.		Šolcová v.r.	
3	Bělohrad v.r.		Kratochvílová v.r.		Šolcová v.r.	
4	Bělohrad v.r.		Životská v.r.		Šolcová v.r.	
5	Bělohrad v.r.		Životská v.r.		Šolcová v.r.	
6	Bělohrad v.r.		Blahová Bušíková v.r.		Šolcová v.r.	
7	Bělohrad v.r.		Životská v.r.		Kinský v.r.	
8	Bělohrad v.r.		Barnetová v.r.		Kinský v.r.	
9	Bělohrad v.r.		Barnetová v.r.		Kinský v.r.	
10	Bělohrad v.r. Huml v.r.		Barnetová v.r.		Kinský v.r.	

Obsah

Obsah	5
1. Úvod	6
2. Prameny a odkazy	7
3. Co je veřejná podpora	9
4. Jednotlivé znaky veřejné podpory	11
4.1. Poskytování veřejných prostředků	11
4.2. Zvýhodnění určitých podniků nebo určitých odvětví výroby	11
4.2.1. Podnik	11
4.2.2. Zvýhodnění	12
4.3. Narušení hospodářské soutěže nebo hrozba jejího narušení	13
4.4. Ovlivnění obchodu mezi členskými státy EU	14
5. Služby obecného hospodářského zájmu	16
6. Podpora podle pravidla de minimis	18
7. Veřejná podpora a podpora de minimis v OP LZZ	22
8. Veřejná podpora v OP LZZ podle blokových výjimek	25
8.1. Podpora vzdělávání	27
8.2. Podpora na poradenské služby ve prospěch MSP	28
8.3. Podpora pro znevýhodněné a zdravotně postižené pracovníky	28
8.3.1. Podpora na nábor znevýhodněných pracovníků v podobě subvencování mzdových nákladů	29
8.3.2. Podpora pro zaměstnávání pracovníků se zdravotním postižením v podobě subvencování mzdových nákladů	30
8.3.3. Podpora na uhrazení dodatečných nákladů na zaměstnávání pracovníků se zdravotním postižením	30
8.3.4. Podpora na úhradu nákladů na asistenci poskytovanou znevýhodněným pracovníkům	31
9. Veřejná podpora v OP LZZ podle bodu 4.2.2. dočasného rámce	32
10. Důsledky porušení pravidel stanovených příručkou	33
10.1. Nesrovnalost	33
10.2. Porušení rozpočtové kázně	33
10.3. Protiprávní veřejná podpora	33
10.4. Podpora de minimis	34

1. Úvod

Podstata regulace poskytování veřejné podpory Evropskou unií spočívá v myšlence existence volné hospodářské soutěže co možná bez finančního ovlivňování jednotlivých soutěžitelů ze strany států a jimi kontrolovaných subjektů. Státní zásahy způsobují nerovné postavení soutěžitelů neodůvodněné jejich vlastním počínáním. Svobodná volná a státy nezasažená hospodářská soutěž je ze své podstaty nejlépe schopná ochránit zájmy občanů EU.

Na druhou stranu si je Evropská unie vědoma pozitivního přínosu poskytování podpory z veřejných prostředků v oblastech, v nichž je uznáván vyšší obecný zájem na jejich dosažení, před zájmem na zajištění volné nezkreslené soutěže. Jde o oblasti, ve kterých dochází k tzv. selhání trhu, a ve kterých by bez zapojení veřejných prostředků nebylo možné zajistit naplnění požadovaných statků nebo by je sice zajistit možné bylo, ale v pouze nedostatečné míře.

Regulace veřejné podpory jako jeden z institutů ochrany hospodářské soutěže na vnitřním trhu Společenství se úzce dotýká i poskytování podpory v oblasti strukturálních fondů.

Veřejná podpora a pravidla jejího poskytování působí žadatelům o pomoc ze strukturálních fondů v praxi často problémy, aplikační těžkosti působí ale i jejím samotným poskytovatelům. Problematičnost zacházení s veřejnou podporou ve složitě uchopitelnosti veřejné podpory jako takové, tj. v nemožnosti nastavení dostatečně obecné metodiky pro nekomplikované rozpoznání existence veřejné podpory pro každý v úvahu přicházející případ.

Příručka, kterou právě pročítáte, tak má stanovit nejen mantinely nakládání s veřejnou podporou v rámci Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost (dále jen „OP LZZ“), ale má být i rádcem pro poskytovatele a žadatele, pozdější příjemce, jak se vypořádat s požadavky kladenými na ně při předkládání projektů, jejich schvalování, realizaci a následně při kontrole dodržování závazných pravidel.

V rámci Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost budou při poskytování veřejné podpory využívány především některé z výjimek upravených v tzv. obecném nařízení o blokových výjimkách, které svým zaměřením směřují k podpoře zaměstnanosti a zvyšování kvalifikace zaměstnanců.

Vedle veřejné podpory se tato příručka zabývá i podporou, která není de iure veřejnou podporou, ale svou povahou se jí blíží a do určité míry s ní i splývá – tzv. podporou de minimis neboli podporou malého rozsahu.

Tato příručka je ve své výkladové části pouze pomůckou, která má čtenáři pomoci v orientaci v oblasti veřejné podpory, nemůže mu ale odpovědět na všechny otázky týkající se veřejné podpory. Při zkoumání každého z případů poskytování veřejných prostředků v rámci Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost je třeba vzít v úvahu jeho specifika a také skutečnost, že jediným orgánem kompetentním k vydání závazného rozhodnutí je Evropská komise, jejíž názor na posuzované případy se může v čase vyvíjet.

2. Prameny a odkazy

Problematiku veřejné podpory upravuje především primární i sekundární evropské právo, které je doplňováno národním právem členských států Evropské unie.

Právní základ veřejné podpory a její regulace se opírá o text preambule Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“), podle které odstranění stávajících překážek, které rozdělují Evropu, vyžaduje mimo jiné i dohodnout takový postup, aby byl zabezpečen trvalý rozvoj, vyvážený obchod a korektní hospodářská soutěž:

Jejím provedením jsou ustanovení článků 107 až 109 Smlouvy (před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost články 87 až 89 Smlouvy o ES), které konkretizují práva a povinnosti členských států v oblasti veřejné podpory. Text uvedených článků je rozebrán v dalších kapitolách.

Na základě zmocnění Rady ES vydala Evropská komise nařízení upravující oblast tzv. blokových výjimek. Do 31. 12. 2014 byla v OP LZZ poskytována veřejná podpora na základě blokových výjimek podle **nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách)**¹. Od 1. 1. 2015 se v OP LZZ poskytuje veřejná podpora na základě blokových výjimek podle **nařízení Komise č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách)**².

Podmínky poskytování **podpory dle pravidla de minimis**, která sice není veřejnou podporou, ale svým charakterem se jí blíží, stanovuje nařízení komise (ES) č. **1998/2006**, o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu de minimis, které je použitelné do 30. 6. 2014. Od 1. 7. 2014 se podpora de minimis poskytuje podle nařízení Komise (EU) č. **1407/2013**, o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis.

Dne 22. ledna 2009 vydala na základě čl. 87 odst. 3 písm. b) Smlouvy o ES³ Evropská komise **Dočasný rámec Společenství pro opatření státní podpory zlepšující přístup k financování za současné finanční a hospodářské krize**⁴ (dále jen „Dočasný rámec“), který upravuje zjednodušené poskytování veřejné podpory do konce roku 2010 a který je faktickým doplněním podpory de minimis.

Základním pramenem v oblasti služeb obecného hospodářského zájmu je rozsudek Evropského soudního dvora ve věci **Altmark (C-280/00 - Altmark Trans and**

¹ Úř. věst. L 214, 9. 8. 2008, s. 3-47

² Úř. věst. L 187, 26. 6. 2014, s. 1-78

³ Nyní 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy

⁴ Úř. věst. C 16, 22. 1. 2009, s. 1-9;

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2009:016:0001:0009:CS:PDF>

Regierungspräsidium Magdeburg). Bližší informace o rozsudku a dalších navazujících předpisech z oblasti služeb obecného hospodářského zájmu jsou uvedeny v kapitole 5.

Procesní úpravu nakládání s veřejnou podporou obsahují:

- nařízení Rady (ES) č. **659/1999**, stanovující detailní pravidla pro aplikaci článku 93 Smlouvy o založení Evropského společenství;
- nařízení Komise (ES) č. **794/2004**, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES;
- nařízení Komise (ES) č. **1935/2006**, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES
- nařízení Komise (ES) č. **271/2008** ze dne 30. ledna 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES
- nařízení Komise (ES) č. **1147/2008** ze dne 31. října 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES, pokud jde o část III. 10 jeho přílohy 1
- nařízení Komise (ES) č. **1125/2009** ze dne 23. listopadu 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES, pokud jde o část III.2, část III.3 a část III.7 jeho přílohy I

Na národní úrovni je základem úpravy veřejné podpory zákon č. **215/2004** Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje. Zákon obsahuje úpravu postavení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, jeho kontrolní pravomoci, povinnosti, povinnosti poskytovatelů a příjemců veřejné podpory atd. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže je zákonem zmocněn k vydávání prováděcích právních předpisů v oblasti veřejné podpory.

Dalším zákonem, který určuje pravidla nakládání s veřejnou podporou je zákon č. **319/2006** Sb., o některých opatřeních ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory. Zákon definuje z pohledu národní legislativy některé povinnosti příjemců veřejné podpory a dále pojmy používané v oblasti veřejné podpory.

Odkazy na užitečné stránky:

Legislativa EU: <http://eur-lex.europa.eu>

Generální ředitelství pro hosp. soutěž: http://ec.europa.eu/comm/competition/index_cs.html

Judikatura: http://curia.europa.eu/jcms/jcms/j_6/

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže: www.compet.cz

Operační program lidské zdroje a zaměstnanost: www.esfcr.cz

3. Co je veřejná podpora

Po úvodu do tématu je zapotřebí podívat se na samotný pojem veřejná podpora. Která podpora je veřejnou podporou a která není. Jaké má formy. Jaké důsledky má protiprávně poskytnutá veřejná podpora, jaké podpora neslučitelná se společným trhem a jaké zneužitá veřejná podpora.

Obsah pojmu veřejná podpora je vyjádřen v ustanovení čl. 107 odst. 1 Smlouvy:

(1.) Podpory poskytované v jakékoli formě státy nebo ze státních prostředků⁵, (2.)které narušují nebo hrozí narušit soutěž tím, (3.)že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, (4.)pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem, nestanoví-li tato smlouva jinak.

Uvedené **4 znaky veřejné podpory musí být naplněny kumulativně**. Pokud chybí i jeden z těchto znaků o veřejnou podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy se nejedná. Popis jednotlivých znaků veřejné podpory a příklady jejich naplnění jsou obsahem následující kapitoly.

Veřejná podpora je poskytována **v mnoha formách**. Nejčastěji se jedná o přímé poskytování veřejných prostředků (dotace a příspěvky), daňové úlevy, státní záruky, prodej nemovitostí za nižší než tržní cenu, zvýhodněné úvěry, zvýhodněné nájmy, budování infrastruktury, prominutí cla, prominutí plateb za sociální či zdravotní pojištění, prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně a prominutí penále, kapitalizace pohledávek či kapitálové injekce. Předchozí výčet forem veřejné podpory je pouze demonstrativní a neustále se objevují formy nové.

Z textu ustanovení čl. 107 odst. 1 Smlouvy lze zjistit jednak znaky veřejné podpory, ale i skutečnost, že ne každá veřejná podpora je neslučitelná se společným trhem a tudíž zakázaná. Výjimky ze zákazu poskytování veřejné podpory upravuje Smlouva ve svých člancích 107 a 108. Těmito výjimkami jsou:

- obecné výjimky podle čl. 107 odst. 2 Smlouvy
- individuální výjimky podle čl. 107 odst. 3 Smlouvy
- skupinové výjimky⁶ vydané Evropskou komisí na základě čl. 109 Smlouvy a zmocnění v nařízení Rady (ES) 994/98
- výjimky stanovené Radou ES na základě čl. 108 odst. 2

⁵ Pojem stát a státní prostředky je nutné vykládat v širším slova smyslu. Pod uvedené pojmy je nutno vztáhnout rovněž územně samosprávné celky a prostředky, se kterými nakládají. Výstižnější než stát je proto pojmenování veřejná správa, jež i lépe odpovídá českému překladu „state aid“ tj. veřejná podpora.

⁶ Sem patří tzv. blokové výjimky a podpora podle pravidla de minimis.

S výjimkou výše uvedených pravomocí Rady ES⁷ je jediným orgánem, který má rozhodovací pravomoc v oblasti veřejné podpory, **Evropská komise**. Evropská komise tedy v konkrétním případě rozhoduje, zda poskytovaná podpora naplňuje znaky veřejné podpory, pokud ano, zda jde o protiprávní veřejnou podporu, pokud ano, zda jde o veřejnou podporu slučitelnou či neslučitelnou se společným trhem. Primární procedurální úpravu obsahuje čl. 108 Smlouvy. Prováděcím předpisem je pak nařízení Rady (ES) č. 659/1999 a na něj navazující nařízení.

Ten, kdo se cítí být dotčen rozhodnutím Evropské komise, může požádat Soudní dvůr Evropské unie (dříve nazývaný Evropský soudní dvůr) resp. Tribunál (dříve Soud první instance) o jeho přezkoumání.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže je centrálním koordinačním, poradenským, konzultačním a monitorovacím orgánem v oblasti veřejné podpory v České republice.⁸ Úřad spolupracuje s poskytovatelem před oznámením veřejné podpory Komisi, spolupracuje s Komisí a s poskytovatelem v průběhu řízení před Komisí, vede evidenci poskytnutých veřejných podpor na území České republiky a předkládá Komisi výroční zprávu, vykonává kontrolu nad plněním pravomocných rozhodnutí o veřejné podpoře vydaných Úřadem podle právních předpisů platných před 1. květnem 2004 a rozhoduje o ukládání pokut podle zákona č. 215/2004 Sb.

Následky porušení pravidel při poskytování a nakládání s veřejnou podporou jsou předmětem kapitoly 9. „Důsledky porušení pravidel veřejné podpory“.

Pokud si není poskytovatel jistý, zda podpora, kterou příjemci poskytuje, je veřejnou podporou, může zvolit některý z následujících postupů:

- **konzultovat opatření s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže a poté příp. notifikovat podporu u Evropské komise⁹**
- **nakládat s podporou jako s veřejnou podporou a využít některou z povolených výjimek**
- **využít možnosti postupu podle pravidla de minimis**

⁷ Vedle jednomyslného rozhodnutí podle čl. 108 odst. 2 vydaného z podnětu členského státu může Rada rozhodnout o slučitelnosti veřejné podpory i na návrh Komise podle čl. 107 odst. 3 písm. e). Ve druhém případě rozhoduje Rada kvalifikovanou většinou.

⁸ Specificky pro oblasti rybolovu a zemědělské prvovýroby plní tyto funkce Ministerstvo zemědělství ČR.

⁹ Vzhledem k charakteru a velikosti projektů OP LZZ není tento administrativně i časově náročný postup pro OP LZZ praxi využíván.

4. Jednotlivé znaky veřejné podpory

4.1. Poskytování veřejných prostředků

První znak není třeba vzhledem k povaze Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost hlouběji rozebírat. Poskytovatelem podpory je ve všech případech **Česká republika** (jednotlivá ministerstva), která poskytuje příjemcům veřejné prostředky, a tudíž je první znak veřejné podpory naplněn vždy.¹⁰

4.2. Zvýhodnění určitých podniků nebo určitých odvětví výroby

Poskytnutá podpora zvýhodňuje určitý podnik¹¹ při jeho podnikání, neboť umožní příjemci této podpory snížit náklady na realizaci záměru, který by jinak musel být hrazen z prostředků příjemce podpory. V rámci tohoto znaku se vyskytuje několik pojmů, které si zaslouží bližší vymezení.

4.2.1. Podnik

Podnikem je míněn kdokoli, kdo vykonává ekonomickou aktivitu (viz dále). Podnikem nikdy nemohou být jednotlivci (tj. nepodnikající fyzické osoby).

Příklady:

Nepřichází v úvahu, aby byl za příjemce veřejné podpory označen zaměstnanec vyslaný svým zaměstnavatelem na vzdělávací kurz hrazený z veřejných prostředků. Pokud budou naplněny všechny znaky veřejné podpory, bude v tomto případě příjemcem veřejné podpory zaměstnavatel, který vyslal svého zaměstnance na vzdělávací kurz.

Podnikem není ani uchazeč o zaměstnání, který je vzděláván za účelem zahájení podnikatelské činnosti. Za podnik pro účely veřejné podpory je však nutno považovat fyzickou osobu, která podniká jako osoba samostatně výdělečně činná.

Pojem **ekonomická aktivita** má širší dosah než podnikání, tak jak je definováno obchodním zákoníkem. Pod pojmem ekonomická aktivita je třeba rozumět jakoukoli činnost, která je

¹⁰ Rovněž forma podpory, která není z hlediska přítomnosti veřejné podpory podstatná, se bude objevovat v OP LZZ zásadně pouze v jediné podobě, a to jako poskytnutí finančních prostředků příjemci veřejné podpory. Jinou formou přicházející v úvahu by mohla být veřejná podpora v podobě odpuštění odvodu za porušení rozpočtové kázně při realizaci projektu OP LZZ, o kterém rozhoduje finanční úřad, ale to se již dostáváme za hranice oblasti úpravy této příručky.

¹¹ Případně celé odvětví výroby na úkor jiných odvětví. Odvětvím výroby je ve smyslu čl. 107 Smlouvy míněna nejen skutečná produkce určitých výrobků, ale rovněž poskytování služeb. Odvětvím výroby tak je nejen elektrotechnický průmysl ale i IT služby, výroba motorových vozidel, ale i doprava.

nabízena na příslušném konkurenčním trhu¹². Nehraje roli, zda příjemce nabízí plnění zákazníkům s cenou zahrnující předpokládaný zisk či naopak zcela bezplatně. Podstatný je charakter nabízeného plnění, tedy odpověď na otázku, zda je či není nabízené plnění předmětem hospodářské soutěže, zda pro něj existuje druhově, územně i časově vymezený trh.¹³

Definiční problémy nebude činit, pokud bude podpora poskytována v čistě podnikatelských oblastech, jako jsou prodej zboží, hotelové služby, ocelářství nebo silniční nákladní doprava apod. Zde půjde zásadně o ekonomické aktivity.

Jinak tomu bude ale tam, kde není povaha podporovaných aktivit zřejmá na první pohled. Aktivity, které byly dříve považovány za výlučnou doménu státu, jsou v současnosti čím dál více zabezpečovány soukromým sektorem a stávají se předmětem hospodářské soutěže. Nelze proto vyloučit poskytování veřejné podpory ani v oblastech, jejichž potřeby jsou z největší části zabezpečovány veřejnou sférou. Příkladem je poskytování zdravotnických služeb či sociálních služeb atd. Podle podmínek daného případu se může jednat o opatření, které nemá charakter veřejné podpory, jindy zas o veřejnou podporu půjde. O této problematice více v kapitole 6. Služby obecného hospodářského zájmu.

Ekonomickou aktivitou pak zásadně nebude výkon veřejné správy, školství zahrnuté do národní vzdělávací soustavy pod regulací a dohledem státu¹⁴ či charitativní činnost.

Jak bylo výše uvedeno, podnikem ve smyslu ustanovení čl. 107 odst. 1 Smlouvy nejsou pouze subjekty, které vyvíjejí podnikatelskou činnost, ale všichni, kdo vykonávají ekonomickou aktivitu. Podnikem tak vedle obchodních společností a podnikatelů fyzických osob mohou být i nestátní neziskové organizace, organizační složky státu a organizace jimi zřízené, územně samosprávné celky a organizace jimi zřízené, profesní komory, odborové organizace, entity bez právní subjektivity a další.

4.2.2. Zvýhodnění

Zvýhodnění jako důsledek poskytnutí podpory v sobě obsahuje dva prvky.

Zprvé poskytnutí podpory znamená pro příjemce či pro třetí osobu¹⁵ navýšení zisku oproti

¹² Rozsudek ESD: Pavlov C-180/98 až C-184/98; Höfner v. Macrotron C-41/90.

¹³ Tzv. relevantní trh - Z hlediska druhu plnění zahrnuje relevantní trh všechny výrobky či služby, které spotřebitel pokládá vzhledem k jejich vlastnostem, ceně a zamýšlenému způsobu použití za shodné nebo zaměnitelné. Z hlediska územního vymezení zahrnuje relevantní trh území, kde jsou podmínky hospodářské soutěže dostatečně homogenní, přičemž může být toto území odlišeno od ostatních zřejmě odlišnými podmínkami hospodářské soutěže na ostatních územích. Časové vymezení relevantního trhu vyjadřuje pravidelnost a opakovatelnost střetu nabídky a poptávky, čímž se odlišuje od situace, kdy ke střetu nabídky a poptávky dochází nahodile resp. ojediněle (do úvahy je brán minulý a očekávaný vývoj).

¹⁴ Hospodářskou aktivitou není vzdělávání, jehož prostřednictvím stát plní své poslání v oblasti sociální, kulturní a vzdělávací, a jehož náklady jsou z velké části hrazeny státem. Skutečnost, že žák či třetí osoba částečně přispívá na náklady placením poplatků, není dostatečná k tomu, aby se poskytování vzdělávání stalo hospodářskou aktivitou. Naopak, pokud žák či třetí osoba platí školné (poplatky), které pokrývá náklady na vyučování nebo jejich značnou část, je takové vzdělávání považováno za hospodářskou aktivitu. K tomu např. rozsudek ESD Wirth C-109/92 nebo Humble C-283/86.

¹⁵ Případy tzv. přenesené veřejné podpory, kdy skutečným příjemcem veřejné podpory není příjemce (realizátor vzdělávacího kurzu), ale podniky vysílající své zaměstnance k proškolení.

standardním tržním podmínkám¹⁶, snížení nákladů příp. skutečnost, že nemusí k dosažení svého záměru vynaložit náklady žádné.

Zadruhé rozhodování poskytovatele o udělení podpory je založeno na selektivnosti.

Veřejnou podporu zakládají opatření, kde je na uvážení veřejného subjektu, zda podporu poskytne či nikoli. Příjemce nemá na udělení podpory nárok. Příkladem jsou rozhodnutí o poskytnutí dotace, dohody o poskytnutí příspěvku podle zákona o zaměstnanosti či správní rozhodnutí vydaná na základě diskreční pravomoci správního úřadu (např. odpuštění odvodu za porušení rozpočtové kázně).

Naopak obecná opatření, na základě kterých je za předpokladu splnění objektivních podmínek podpora dostupná neomezenému počtu soutěžitelů, nezakládají veřejnou podporu. Obecnými opatřeními mohou být zejména právní předpisy. Za obecné opatření ve smyslu veřejné podpory však nelze považovat opatření s regionálním dopadem nebo opatření vylučující určité typy soutěžitelů.

Příklady:

Opatřením, jež nemá charakter obecného opatření, by byly např. zákonem upravené investiční pobídky určené pouze českým investorům nebo opatření vylučující malé a střední podniky nebo naopak zaměřené pouze na ně.

4.3. Narušení hospodářské soutěže nebo hrozba jejího narušení

Naplnění tohoto znaku se při poskytnutí podpory z veřejných zdrojů předpokládá téměř automaticky. K narušení hospodářské soutěže nemusí fakticky dojít, postačuje pouhé potenciální narušení soutěže¹⁷.

Podpora udělená jednomu ze soutěžitelů poškozují hospodářskou soutěž tím, že vytváří na trhu nerovné podmínky pro podnikání. Zatímco příjemce podpory má možnost použít pro realizaci svých záměrů vedle vlastních i prostředky z veřejných zdrojů, ostatní soutěžitelé, kteří veřejnou podporu nezískali, hospodaří při dosahování obdobných cílů pouze s vlastními prostředky. Podnik může díky veřejné podpoře nabízet své produkty levněji nebo investovat vlastní prostředky do jiných oblastí a posílit tak své postavení. Podnik, který má slabé postavení na trhu, se díky veřejné podpoře může vyhnout likvidaci. Nepodpořený podnik v obdobné situaci na trhu skončí. Rizika podnikání na něj dopadají více než na podnik, který získal výhodu z veřejné sféry.

Podpora de minimis je výjimkou, kdy není podpora směřující do ekonomických aktivit považována za schopnou narušit hospodářskou soutěž. Důvodem je její nízká hodnota.

¹⁶ Za takovou podporu lze považovat i zadání veřejné zakázky na základě netransparentního nebo diskriminačního výběrového řízení. Naopak pokud příjemce získá veřejné prostředky za tržních podmínek např. ve formě veřejné zakázky zadané prostřednictvím volné soutěže v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, o veřejnou podporu zásadně nepůjde.

¹⁷ Příjemce podpory sice na příslušném trhu nemá konkurenty, poskytnutá podpora ale jiným soutěžitelům znemožní jejich případný vstup na trh.

4.4. Ovlivnění obchodu mezi členskými státy EU

Naplnění tohoto znaku se při poskytnutí podpory předpokládá téměř automaticky. K naplnění tohoto znaku přitom postačuje pouze potenciální ovlivnění obchodu.

Obchodem jsou míněny dodávky zboží a služeb.

Ovlivnění obchodu mezi členskými státy Evropské unie nastává pokud

- příjemce podpory dodává zboží nebo služby do jiného členského státu EU
- příjemce sice zboží ani služby do jiného členského státu EU nedodává, poskytnutá podpora ale posílí jeho postavení na domácím trhu a zabraňuje tak potenciálnímu vstupu na domácí trh soutěžitelů z jiného členského státu EU
- poskytnutá podpora zlepšuje postavení příjemce na příslušném trhu v nečlenském státě EU oproti soutěžitelům z členských států EU, kteří se rovněž účastní soutěže v tomto nečlenském státě

Výjimkou, kdy nedochází k ovlivnění obchodu mezi členskými státy:

- podpora aktivit s lokálním dopadem
- tzv. podpora de minimis (o té dále v samostatné kapitole)

Při posuzování, zda má podporovaná aktivita pouze lokální dopad a neovlivňuje tak obchod mezi členskými státy, je třeba zkoumat, jaký je účel podpory, zda předmětné služby či zboží jsou součástí obchodu mezi členskými státy EU, jaký je charakter příjemce podpory (včetně jeho velikosti), jaké je regionální umístění poskytované podpory, zda jsou služby či zboží určeny pouze domácím zákazníkům nebo se předpokládá jejich užívání zákazníky z jiných členských států EU atd.

Příklady:

Bazén v Dorstenu¹⁸: Dotace na rekonstrukci a provoz městského bazénu, který město pronajalo soukromému subjektu, nebyla považována za veřejnou podporu. Evropská komise mimo jiné zkoumala, zda bazén konkuruje zahraničním bazénům, jeho velikost a účel (pro město a okolí). Vzhledem ke skutečnosti, že bazén není ani nijak jedinečný ani nemá charakter aquaparku, není nijak ovlivněn obchod mezi členskými státy EU.

Vysoká škola logistiky v Přerově¹⁹: Dotace škole je určena na vybavení laboratoří, poslucháren, knihovny atd. V daném případě se nejedná o veřejnou podporu, neboť vzdělávání má regionální rozměr – malá škola, malý počet studentů, všichni občany ČR, kurzy většinou v češtině, Přerov je dostatečně vzdálen od hranic; relativně nízká částka dotace; škola není pravděpodobně podnikem, protože nevykonává hospodářskou činnost, ale plní vzdělávací úlohu veřejného zájmu.

¹⁸ http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2000/n258-00.pdf

¹⁹ http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2006/nn054-06.pdf

Kulturní dům v Přerově²⁰: Ačkoli je provozovatel podnikem ve smyslu čl. 87 Smlouvy o ES (čl. 107 Smlouvy) (patří do kategorie malé a střední podniky tzv. MSP) neshledala Evropská komise dotaci na pořádání veřejných kulturních akcí poskytovanou městem Přerov této společnosti za veřejnou podporu. Důvody – Přerov je dostatečně vzdálen od hranic, představení jsou v češtině a nejsou určeny návštěvníkům ze zahraničí (byly zkoumány i webové stránky), příjemce vede o dotaci oddělené účetnictví, příjemce je sám o sobě v zisku přičemž představení jsou ztrátová.

Je ale nutno zdůraznit, že tyto tři známé příklady rozhodnutí Evropské komise, platí právě pouze pro ty posuzované případy. Evropská komise může v budoucnu o případech se zdánlivě stejnými podmínkami rozhodnout opačně.

Jeden z dalších příkladů: Podpora poskytovaná malým místním či regionálním muzeím, která jsou zaměřená na České návštěvníky, nemusí ovlivňovat obchod mezi členskými státy EU.

²⁰ http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2006/n497-06.pdf

5. Služby obecného hospodářského zájmu

Specifickou oblastí, kde dochází ke střetu soutěžního práva a zájmu členských států EU na zabezpečení určitých veřejných statků, je oblast tzv. služeb obecného hospodářského zájmu podle čl. 106 odst. 2 Smlouvy. Jako příklad lze uvést poskytování zdravotnických služeb a sociálních služeb. Podle podmínek, za kterých jsou veřejné služby provozovány, bude nebo také nebude jejich úhrada považována za veřejnou podporu. Úhradu za závazek veřejné služby lze poskytovat ve třech režimech.

Vyrovňovací platby za závazek veřejné služby nejsou veřejnou podporou, splňují-li následující čtyři předpoklady, stanovené rozsudkem ESD v případě **Altmark** (C-280/00):

- podniku, který je příjemcem vyrovnávací platby, musí být svěřeny závazky veřejné služby a tyto závazky musí být jasně definovány co do povahy, rozsahu, trvání a dotčených podniků (právní normou či právním aktem);
- ukazatele pro výpočet vyrovnávací platby, musí být stanoveny předem objektivním a transparentním způsobem, aby nemohlo dojít k udělení hospodářské výhody;
- výše vyrovnávací platby je omezena rozsahem nezbytným k pokrytí veškerých nákladů vynaložených při plnění závazků veřejné služby nebo jejich části, přičemž je třeba zohlednit příslušné příjmy a přiměřený zisk;
- pokud nebyl podnik pověřený plněním závazků veřejné služby vybrán prostřednictvím procesu zadávání veřejných zakázek, musí být výše vyrovnávací platby určena na základě analýzy nákladů, které by běžný, řádně řízený podnik disponující odpovídajícími pro službu potřebnými prostředky vynaložil na plnění těchto závazků, přičemž je třeba zohlednit příslušné příjmy a přiměřený zisk za plnění těchto závazků.

Vyrovňovací platba za závazek veřejné služby nepředstavuje veřejnou podporu, neboť zde chybí především prvek zvýhodnění.

Na základě zmocnění v čl. 106 odst. 3 Smlouvy vydala Evropská komise rozhodnutí **2012/21/EU** „o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu“²¹, kterým bylo nahrazeno rozhodnutí **2005/842/ES**²² Pokud nebyly při poskytnutí vyrovnávací platby za veřejné služby naplněny všechny podmínky rozsudku Altmark, zároveň ale byly naplněny podmínky rozhodnutí **2012/21/EU**, bude se jednat o veřejnou podporu slučitelnou se společným trhem, která nepodléhá povinnosti předchozího oznámení (notifikaci) EK. Rozhodnutí nelze

²¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2012:007:0003:0010:CS:PDF>

²² Nové rozhodnutí nabývá účinnosti 31. 1. 2012, přechodné ustanovení umožňuje využívat ještě dva roky od tohoto data v režimech podpory původní rozhodnutí 2005/842/ES. Vzhledem ke skutečnosti, že v OP LZZ nebylo v žádné z oblastí podpory dosud využíváno původní rozhodnutí, bude se v případě zjištěné podpory postupovat nadále již podle nového nařízení. Jeho případné využití si vyžádá doplnění příslušných dokumentů, zejména Prováděcího dokumentu.

aplikovat na závazek veřejné služby v odvětví silniční dopravy.

Vyrovňovací platba za závazek veřejné služby, která je veřejnou podporou, nespadá do působnosti rozhodnutí 2012/21/EU, ale byla poskytnuta v souladu s **Rámcem Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby**“ (2012/C 8/03)²³ je veřejnou podporou slučitelnou se společným trhem. Povinnosti předchozího oznámení podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, podléhá i nadále. Rozhodnutí nelze aplikovat na závazek veřejné služby v odvětví silniční dopravy či odvětví veřejnoprávního vysílání.

Výkladová pravidla z oblasti služeb obecného hospodářského zájmu pak obsahuje Sdělení Komise o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu (2012/C 8/02)²⁴.

²³ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2012:008:0015:0022:CS:PDF>

²⁴ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2012:008:0004:0014:CS:PDF>

6. Podpora podle pravidla de minimis

Podpora poskytovaná podle pravidla de minimis (též podpora malého rozsahu, podpora de minimis) je podporou, která není de iure veřejnou podporou, neboť vzhledem ke své relativně nízké hodnotě není s to narušit hospodářskou soutěž ani ovlivnit obchod mezi členskými státy Evropské unie.

Právní úprava podpory de minimis je obsažena v nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18. prosince 2013, o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis²⁵.

Celková výše podpory de minimis poskytnuté **jednomu podniku** nesmí **za libovolná 3 po sobě jdoucí jednoletá účetní období**²⁶ překročit částku **200 000 EUR**. Celková částka podpory de minimis udělená jednomu podniku provozujícímu silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu, nesmí překročit částku **100 000 EUR** za libovolná 3 po sobě jdoucí jednoletá účetní období, přičemž ji nelze použít na nabývání vozidel pro silniční nákladní dopravu²⁷.

Tyto finanční stropy platí bez ohledu na formu či účel podpory de minimis poskytnuté v předchozím tříletém období.

Jedním podnikem podle nařízení č. 1407/2003 jsou chápány veškeré subjekty, které mezi sebou mají alespoň jeden z následujících vztahů:

- a) jeden subjekt vlastní většinu hlasovacích práv, která náležejí akcionářům nebo společníkům, v jiném subjektu;
- b) jeden subjekt má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného subjektu;
- c) jeden subjekt má právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném subjektu podle smlouvy uzavřené s daným subjektem nebo dle ustanovení v zakladatelské smlouvě nebo ve stanovách tohoto subjektu;
- d) jeden subjekt, který je akcionářem nebo společníkem jiného subjektu, ovládá sám, v souladu s dohodou uzavřenou s jinými akcionáři nebo společníky daného subjektu, většinu hlasovacích práv, náležejících akcionářům nebo společníkům, v daném subjektu.

Podniky, které mají jakýkoli vztah uvedený v písmenech a) až d) prostřednictvím jednoho nebo více podniků, jsou také považovány za jeden podnik. Skupina všech takto propojených podniků je tak při poskytování podpory de minimis považována za jeden podnik.

²⁵ Do 30. 6. 2014 byla podpora de minimis poskytována podle nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu de minimis. Pravidla poskytování podpory de minimis v OP LZZ podle tohoto nařízení jsou upraveny ve verzi 1.8 a dřívějších této příručky.

²⁶ Období se stanoví podle roků používaných podnikem k daňovým účelům v České republice.

²⁷ Pokud podnik provozuje silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu a vykonává jiné činnosti, pro něž platí strop ve výši 200 000 EUR, vztahuje se na tento podnik strop ve výši 200 000 EUR za předpokladu, že členské státy vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby přínos pro činnost silniční nákladní dopravy nepřekročil 100 000 EUR a aby podpora de minimis nebyla použita pro nabývání vozidel pro silniční nákladní dopravu.

Výjimkou z pravidla uvedeného v předchozím odstavci je situace, kdy mají dva podniky (např. obchodní společnosti založené obcí) přímou vazbu na stejný subjekt (orgán) veřejné moci (např. obec) a mimoto nemají žádný vzájemný vztah, pak se nejedná o podniky vzájemně propojené, resp. jeden podnik. Přičítá se jim pouze podpora de minimis poskytnutá s nimi propojenému subjektu veřejné moci.

Naopak v případě, kdy má být poskytnuta podpora de minimis subjektu veřejné moci, sčítá se podpora poskytnutá jemu a podpora poskytnutá jím ovládaným podnikům.

Za účelem zajištění správného používání pojmu jeden podnik vypracoval Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství „**Metodickou příručku k aplikaci pojmu „jeden podnik“ z pohledu pravidel podpory de minimis**“²⁸.

Podporu de minimis nelze poskytnout v oblastech uvedených v čl. 1 odst. 1 nařízení Komise (EU) č. 1407/2013, kterými jsou:

- odvětví rybolovu a akvakultury
- prvovýroba zemědělských produktů uvedených v příloze č. 1 Smlouvy
- zpracovávání zemědělských produktů a jejich uvádění na trh, a to v těchto případech:
  - a) je-li výše podpory stanovena na základě ceny nebo množství produktů zakoupených od prvovýrobců nebo uvedených na trh danými podniky či
  - b) je-li poskytnutí podpory závislé na podmínce, že bude zčásti nebo zcela předána prvovýrobcům
- podpora přivývozu
- podpora vázaná na přednostní používání domácího zboží na úkor zboží dováženého.

Jestliže podnik působí vedle odvětví podpořitelných podle uvedeného nařízení i v odvětví rybolovu či akvakultury, prvovýroby zemědělských produktů nebo za výše uvedených podmínek v odvětví zpracovávání zemědělských produktů a jejich uvádění na trh, je tomuto podniku možné poskytnout podporu de minimis pouze za předpokladu, že oddělením činností, rozlišením nákladů nebo jiným vhodným způsobem bude zajištěno, aby činnosti v odvětvích vyloučených z oblasti působnosti tohoto nařízení nevyužívaly podporu de minimis poskytovanou v souladu s tímto nařízením.

Kumulace podpor:

- podporu de minimis podle nařízení 1407/2013 je možné kumulovat s podporou de minimis poskytnutou v souladu s nařízením Komise (EU) č. 360/2012 až do výše 500 000 EUR;
- podporu de minimis podle nařízení 1407/2013 je možné kumulovat s ostatními podporami de minimis (viz nařízení č. 1408/2013 či 875/2007) až do výše 200 000 EUR, resp. 100 000 EUR
- podporu de minimis podle nařízení 1407/2013 nelze kumulovat s veřejnou podporou na tytéž způsobilé náklady nebo s veřejnou podporou na tatáž opatření

²⁸ http://eagri.cz/public/web/file/306030/Prirucka_k_pojmu_jeden_podnik.pdf

rizikového financování, pokud by taková kumulace vedla k překročení nejvyšší příslušné intenzity podpory či výše podpory, která je pro specifické okolnosti každého případu stanovena v nařízení o blokové výjimce nebo v rozhodnutí Komise.

Před poskytnutím podpory de minimis musí poskytovatel podpory zjistit a zkontrolovat:

- jaké podpory de minimis byly žadateli o podporu de minimis poskytnuty za poslední tři účetní období²⁹;
- zda požadovaná podpora nepřesahuje limit podpory de minimis³⁰;
- začátek a konec účetního období žadatele o podporu de minimis;
- seznam podniků, které žadatel ovládá nebo které jej ovládají (tj. zkontrolovat všechny subjekty, které s žadatelem tvoří jeden podnik), včetně podpor de minimis poskytnutých těmto podnikům a jejich výše;
- jaké další podpory na stejný předmět podpory jako v projektu, případně stejné způsobilé výdaje, obdržel žadatel podporu.

Údaje, které nejsou dostupné v Centrálním registru podpor malého rozsahu (zejména které subjekty spadají pod pojem jeden podnik, v jakých odvětvích působí a začátek a konec účetního období) poskytovatel získává od příjemce podpory z OP LZZ (resp. jeho prostřednictvím od žadatele o podporu de minimis) ve formě čestného prohlášení³¹.

Pro přepočítání hodnoty podpory z EUR na Kč se použije měnového kurzu Evropské centrální banky (viz část C Úředního věstníku ES či webové stránky ECB³²) platného pro den vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace (den nabytí platnosti a účinnosti dohody o poskytnutí příspěvku apod.).

Poskytovatel podpory de minimis je povinen do 5 pracovních dnů ode dne poskytnutí této podpory zaznamenat do centrálního registru údaje o poskytnuté podpoře de minimis a o jejím příjemci.

Formu, zadávání údajů a další náležitosti centrálního registru podpory de minimis upravuje ustanovení § 3a zákona 215/2004 Sb. K provedení centrálního registru podpory de minimis vydal Úřad pro ochranu hospodářské soutěže vyhlášku č. 465/2009 Sb., o údajích zaznamenávaných do centrálního registru podpor malého rozsahu.

Dnem poskytnutí podpory se rozumí den, kdy příjemci vzniká na podporu právní nárok, tzn. obvykle datum vydání právního aktu.

²⁹ Pod pojmem žadatele nutno chápat „jeden podnik“ tak, jak jej definuje nařízení, viz výše v úvodu kap. 6.

³⁰ Pro posouzení způsobilosti žadatele o podporu de minimis z hlediska naplnění limitu není relevantní doba přijetí žádosti o podporu, ale datum poskytnutí podpory (tj. datum vzniku právního nároku na podporu, v OP LZZ jde obvykle o okamžik vydání právního aktu o poskytnutí podpory). Proto není vhodné odmítnout žadatele, který žádá o poskytnutí podpory ve výši, která by znamenala v případě okamžitého poskytnutí podpory překročení limitu, avšak s ohledem na délku administrace žádosti lze očekávat poskytnutí podpory de minimis až v dalším žadatelově účetním roku, ve kterém by již požadovaná podpora de minimis neznamenala překročení limitu.

³¹ Doporučený vzor čestného prohlášení je k dispozici na www.esfcr.cz.

³² <http://www.ecb.europa.eu/stats/exchange/eurofxref/html/index.en.html>

Pokud poskytovatel nesplní povinnost zadání podpory de minimis do centrálního registru podpory ve stanoveném termínu 5 pracovních dnů ode dne poskytnutí této podpory, dopustí se podle § 8a zákona správního deliktu. Za správní delikt je ÚOHS oprávněn uložit poskytovateli **pokutu do 100 000 Kč**. Poskytovatel za správní delikt neodpovídá, pouze jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Od 1. ledna roku 2012 získávají poskytovatelé podle § 3a odst. 3 zákona č. 215/2004 Sb. informace o poskytnuté podpoře de minimis z centrálního registru. Získané údaje slouží poskytovatelům jako podklad pro vydání právního aktu o poskytnutí podpory a jsou jimi nahrazena čestná prohlášení o poskytnuté podpoře de minimis za poslední tři účetní období a rovněž písemná upozornění poskytovatele příjemcům podpory de minimis o zamýšleném poskytnutí této podpory. Poskytovatel je oprávněn vyžádat si uvedená čestná prohlášení, pokud bude takový postup považovat za vhodný.

Pozn. pro poskytovatele podpory de minimis rámci OP LZZ: Bližší informace k přístupu poskytovatelů podpory de minimis do registru a k vyplňování a ověřování údajů v registru jsou obsahem Metodického dopisu č. 1 Registr podpory de minimis.

7. Veřejná podpora a podpora de minimis v OP LZZ

Jak bylo popsáno již výše, je veřejnou podporou každá podpora poskytnutá z OP LZZ např. ve formě dotace nebo příspěvku, která ovlivňuje obchod mezi členskými státy a narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby.

Při poskytování veřejné podpory³³ a podpory de minimis³⁴ v rámci projektů OP LZZ jsou konkrétní podmínky jejich čerpání stanoveny právním aktem o poskytnutí podpory (nejčastěji rozhodnutím o poskytnutí dotace a dohodou o poskytnutí příspěvku). Poskytovatel může konkretizovat podmínky poskytnutí veřejné podpory přímo v aktu o poskytnutí podpory nebo zavázat příjemce veřejné podpory odkazem na podmínky poskytování veřejné podpory v této příručce.

Pravidla pro poskytování veřejné podpory upravená touto příručkou nastavují minimální požadavky na podmínky pro poskytování a čerpání veřejné podpory, které musí být naplněny. Pokud se poskytovatel rozhodne pro první způsob určení podmínek poskytnutí veřejné podpory, může nastavit podmínky pro příjemce pouze přísněji, než je uvedeno v této příručce.

Příjemcem veřejné podpory je podnik ve smyslu čl. 107 Smlouvy, neboli fyzická osoba (OSVČ) nebo právnická osoba, která ve skutečnosti získává výhodu plynoucí z poskytnutí veřejné podpory, přičemž nezáleží na právní formě příjemce.

Zákon č. 215/2004 Sb. sice charakterizuje příjemce veřejné podpory jako toho "v jehož prospěch bylo o poskytnutí veřejné podpory rozhodnuto", skutečný obsah pojmu příjemce veřejné podpory je ale širší. Vzhledem k tomu, že v našem právním řádu platí primát přímo použitelných norem práva EU nad českými zákony, má před zákonnou definicí přednost definice pojmu příjemce veřejné podpory vyplývající ze čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Příjemcem veřejné podpory je podle Smlouvy skutečný nositel výhody z poskytnuté veřejné podpory.

- Příjemcem veřejné podpory nebo podpory de minimis může být především příjemce³⁵ nebo jeho partneři.
- Příjemcem poskytnuté veřejné podpory se také stávají podniky vysílající své zaměstnance např. k účasti na vzdělávacích aktivitách hrazených z prostředků OP LZZ. Příjemcem veřejné podpory však nejsou samotní zaměstnanci podpořených podniků. Je tedy nutné sledovat, finančně vyčíslit a vykazovat rozsah veřejné podpory poskytnutý těmto subjektům, nikoli jednotlivým zaměstnancům.

³³ Do veřejné podpory patří vedle podpor podle blokových výjimek také podpora podle dočasného rámce.

³⁴ Je-li dále v této kapitole pojednáváno o veřejné podpoře, vztahuje se obdobně text i na podporu de minimis, neplyvá-li z kontextu opak.

³⁵ Zatímco je příjemcem (pomoci, podpory) míněn realizátor projektu, příjemcem veřejné podpory je ten, kdo užívá výhody plynoucí z poskytnuté veřejné podpory. Příjemcem veřejné podpory může být partner příjemce, účastník školení realizovaného příjemcem, zaměstnavatel účastníka školení nebo třetí osoba, na kterou příjemce výhodu jinak přenesl.

- Příjemcem veřejné podpory bude rovněž jakýkoli třetí subjekt, na který „původní“ příjemce veřejné podpory výhodu „převede“³⁶.

Pokud by měla podpora, která má být poskytnuta v rámci OP LZZ, charakter veřejné podpory, přičemž ale nelze v daném případě možné použít postup podle blokových výjimek, lze zásadně postupovat pouze podle pravidla de minimis³⁷.

Podporu podle pravidla de minimis lze poskytovat ve všech oblastech podpory OP LZZ také tehdy, když ji v daném případě lze poskytnout podle blokových výjimek.

Předchozí dva odstavce platí pouze za předpokladu naplnění všech požadavků stanovených nařízením Komise (ES) č. 1407/2013.

Za předpokladu splnění podmínek bodu 4.2.2. dočasného rámce bylo do 31. 12. 2010 možné v OP LZZ poskytnout podporu podle dočasného rámce obdobně jako v případě de minimis (namísto podpory podle blokových výjimek, či v případech, kdy podporu podle blokových výjimek poskytovat nelze).

Veřejná podpora je jejímu příjemci poskytnuta dnem vzniku právního nároku na veřejnou podporu. Za den poskytnutí veřejné podpory je u příjemce podpory považován např. den vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo jiného právního aktu, na základě kterého byly příjemci poskytnuty prostředky OP LZZ.

O poskytnuté veřejné podpoře a podpoře podle pravidla de minimis musí být vedeny podrobné informace³⁸. Poskytovatel je povinen uchovávat záznamy o poskytnuté podpoře po dobu 10-ti let od posledního poskytnutí veřejné podpory v OP LZZ a zároveň alespoň po dobu 3 let od ukončení programu dle článku 90 a násl. Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006.

Veřejnou podporu může příjemce využít pouze na úhradu způsobilých výdajů, tak jak jsou definovány v Příručce pro způsobilé výdaje.

Operační program Lidské zdroje a zaměstnanost se rozčleňuje na prioritní osy a dále na oblasti podpory. Následující tabulka ukazuje možnosti poskytování veřejné podpory v jednotlivých oblastech podpory.

³⁶ Toto má význam především tehdy, když EK rozhodne o neslučitelnosti poskytnuté veřejné podpory se společným trhem za situace, kdy již „původní“ příjemce veřejné podpory neexistuje nebo není schopen poskytnutou veřejnou podporu vrátit a výhodu z podpory ve skutečnosti získal někdo třetí. Vrácení veřejné podpory včetně úroků pak bude vymáháno vůči osobě, na kterou „původní“ příjemce výhodu převedl.

³⁷ Např. stavební úpravy, zachování pracovních míst.

³⁸ Přehled poskytnutých a čerpaných, tj. již vyplacených veřejných podpor je součástí Monitorovací zprávy (neplatí pro podporu de minimis).

Tab. Veřejná podpora v OP LZZ podle oblastí podpory

Oblasti podpory OP LZZ	Poskytování veřejné podpory
Oblast podpory 1.1	V rámci oblasti podpory 1.1 lze poskytovat prostředky, které mají charakter veřejné podpory na vzdělávání (blokovaná výjimka na vzdělávání) a veřejné podpory na poradenství (blokovaná výjimka pro MSP) příp. i podpory de minimis nebo (do 31. 12. 2010) podpory podle dočasného rámce.
Oblast podpory 1.2	V rámci oblasti podpory 1.2 lze poskytovat prostředky, které mají charakter veřejné podpory na vzdělávání (blokovaná výjimka na vzdělávání) nebo veřejné podpory pro znevýhodněné a zdravotně postižené pracovníky podle čl. 32 až 35 nařízení č. 651/2014 příp. i podpory de minimis nebo (do 31. 12. 2010) podpory podle dočasného rámce.
Oblast podpory 2.1	S výjimkou veřejné podpory pro znevýhodněné a zdravotně postižené pracovníky podle čl. 32 až 35 nařízení č. 651/2014 a podpory de minimis nebo (do 31. 12. 2010) podpory podle dočasného rámce na vznik resp. zachování pracovních míst nemají poskytované prostředky charakter veřejné podpory.
Oblast podpory 2.2	Poskytované prostředky nemají charakter veřejné podpory.
Oblast podpory 3.1	S výjimkou podpory „inovativních nástrojů pro začlenění cílových skupin na trh práce“ (podpora de minimis nebo do 31. 12. 2010 podpora podle dočasného rámce) nemají prostředky zásadně charakter veřejné podpory.
Oblast podpory 3.2	S výjimkou podpory „inovativních nástrojů pro začlenění cílových skupin na trh práce“ (podpora de minimis nebo do 31. 12. 2010 podpora podle dočasného rámce) nemají prostředky zásadně charakter veřejné podpory.
Oblast podpory 3.3	S výjimkou veřejné pro znevýhodněné a zdravotně postižené pracovníky podle čl. 32 až 35 nařízení č. 651/2014 a podpory de minimis nebo (do 31. 12. 2010) podpory podle dočasného rámce na vznik resp. zachování pracovních míst nemají poskytované prostředky charakter veřejné podpory.
Oblast podpory 3.4	V rámci oblasti podpory 3.4 lze poskytovat prostředky, které mají charakter veřejné podpory na vzdělávání (blokovaná výjimka na vzdělávání), veřejné podpory na poradenství (blokovaná výjimka pro MSP) nebo veřejné podpory pro znevýhodněné a zdravotně postižené pracovníky podle čl. 32 až 35 nařízení č. 651/2014 příp. i podpory de minimis nebo (do 31. 12. 2010) podpory podle dočasného rámce.
Oblast podpory 4.1	Poskytované prostředky nemají charakter veřejné podpory
Oblast podpory 5.1	V rámci oblasti podpory 5.1 lze poskytovat prostředky, které mají charakter veřejné podpory na vzdělávání (blokovaná výjimka na vzdělávání), veřejné podpory na poradenství (blokovaná výjimka pro MSP) nebo veřejné podpory pro znevýhodněné a zdravotně postižené pracovníky podle čl. 32 až 35 nařízení č. 651/2014 příp. i podpory de minimis nebo (do 31. 12. 2010) podpory podle dočasného rámce.
Oblast podpory 6.1	Poskytované prostředky nemají charakter veřejné podpory.

8. Veřejná podpora v OP LZZ podle blokových výjimek

Poskytovat veřejnou podporu lze v oblasti působnosti OP LZZ zásadně pouze na základě **nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s články 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách).**³⁹

Podle čl. 1 obecného nařízení o blokových výjimkách (dále jen „nařízení“) **nelze poskytovat veřejnou podporu:**

- činnostem spojeným s vývozem, a to podporu přímo spojenou s vyváženým množstvím, podporu na zřízení a provoz distribuční sítě nebo na jiné běžné náklady spojené s vývozní činností (odst. 2 písm. c),
- podmiňující použití domácího zboží na úkor zboží dováženého (odst. 2 písm. d),
- v odvětví zpracování a uvádění zemědělských produktů na trh v následujících případech (odst. 3 písm. c):
  - a) je-li výše podpory stanovena na základě ceny nebo množství těchto produktů získaných od prvovýrobců nebo uvedených na trh dotyčnými podniky, nebo
  - b) je-li poskytnutí podpory závislé na podmínce, že bude zčásti nebo zcela předána prvovýrobcům,
- k usnadnění uzavírání nekonkurenceschopných uhelných dolů podle rozhodnutí Rady 2010/787 (odst. 3 písm. d),
- podnikům v obtížích (odst. 4 písm. c); definice v čl. 2 odst. 18),
- jejíž poskytnutí je podmíněno povinností příjemce mít ústředí v příslušném členském státě nebo být usazen převážně v tomto členském státě. Přípustný je však požadavek, aby v okamžiku vyplacení podpory měl příjemce v členském státě, jenž podporu poskytuje, provozovnu či pobočku (odst. 5 písm. a), a
- jejíž poskytnutí je podmíněno povinností příjemce používat domácí zboží nebo služby (odst. 5 písm. b).

Další omezení jsou uvedena u jednotlivých typů veřejné podpory.

Intenzitou veřejné podpory podle čl. 7, která je dále v textu uváděna, se rozumí hrubá výše podpory vyjádřená jako procentní podíl způsobilých nákladů před odpočtem daně nebo jiných poplatků. Vyjadřuje podíl poskytnutých veřejných prostředků na příslušných způsobilých nákladech projektu (viz způsobilé náklady u jednotlivých typů podpor). Zbylou část nákladů musí žadatel uhradit z vlastních zdrojů (žadatel uvede jejich výši v projektové žádosti BENEFIT7 na záložce Zdroje financování do položky „Soukromé prostředky“).

³⁹ Podmínky poskytování veřejné podpory podle předchozího obecného nařízení o blokových výjimkách (nařízení č. 800/2008), jež se týkají blokových výjimek poskytnutých do 31. 12. 2014, jsou obsaženy ve verzích 1.9 a nižších této příručky.

Pravidla kumulace podle čl. 8 nařízení:

1. Při zjišťování, zda jsou dodržovány prahové hodnoty⁴⁰ a maximální intenzity podpory, se přihlíží k celkové částce veřejné podpory u podpořené činnosti nebo projektu bez ohledu na to, zda je tato podpora financována z místních, regionálních, celostátních zdrojů či ze zdrojů Evropské unie (s výjimkou případu uvedeného v čl. 8 odst. 2).
2. Podporu poskytnutou podle nařízením lze kumulovat s další veřejnou podporou poskytnutou podle tohoto nařízení, pokud se podpory týkají různých vyčíslitelných způsobilých nákladů.
3. Podporu vyňatou nařízením nelze kumulovat s další veřejnou podporou vyňatou nařízením nebo podporou de minimis ve vztahu ke shodným – částečně či plně se překrývajícím – způsobilým nákladům, pokud by taková kumulace vedla k překročení nejvyšší intenzity podpory nebo částky podpory platné pro danou podporu podle tohoto nařízení.
4. Odchylně od odstavce 3 lze podporu ve prospěch pracovníků se zdravotním postižením (čl. 33 a 34) kumulovat s podporou podle tohoto nařízení ve vztahu ke shodným způsobilým nákladům nad nejvyšší příslušnou prahovou hodnotu podle tohoto nařízení, pokud tato kumulace nevede k míře podpory přesahující 100 % příslušných nákladů v období, v němž jsou dotyční pracovníci zaměstnáváni.

Motivační účinek podle čl. 6:

Poskytovat lze pouze veřejnou podporu s motivačním účinkem.

Podpora se považuje za podporu s motivačním účinkem, pokud příjemce před zahájením prací na projektu nebo činnosti předložil žádost o podporu dotyčnému členskému státu.

Za podporu s motivačním účinkem se vždy považuje:

- podpora na nábor znevýhodněných pracovníků v podobě subvencování mzdových nákladů a podpora na zaměstnávání pracovníků se zdravotním postižením v podobě subvencování mzdových nákladů podle čl. 32 a 34 a
- podpora na úhradu dodatečných nákladů na zaměstnávání pracovníků se zdravotním postižením podle čl. 34.

⁴⁰ Tj. maximální částky podpory na projekt nebo podnik; konkrétní prahové hodnoty jsou uvedeny u jednotlivých typů podpor.

8.1. Podpora vzdělávání

Maximální limity veřejné podpory podnikům na vzdělávání jejich zaměstnanců stanovené čl. 31 nařízení jsou uvedeny v následujících tabulkách. Nařízením jsou stanoveny různé maximální intenzity veřejné podpory v závislosti na tom, jestli je podpořený podnik velkým podnikem nebo podnikem, který se řadí mezi malé a střední podniky⁴¹.

Podpora nesmí být poskytnuta na vzdělávání, které podnik organizuje za účelem dodržení závazné vnitrostátní normy vzdělávání.

Tab.: Maximální intenzita veřejné podpory na vzdělávání

Subjekty	Maximální intenzita VP na vzdělávání	Maximální intenzita VP na vzdělávání pro zdravotně postižené či znevýhodněné pracovníky
Velké podniky v ČR	50 %	60 %
Střední podniky	60 %	70 %
Malé podniky (včetně mikropodniků)	70 %	70 %

Poskytovatel veřejné podpory může stanovit intenzitu veřejné podpory nižší, než je uvedená maximální intenzita.

V režimu blokové výjimky na vzdělávání je možné hradit příjemcům tyto výdaje:

- osobní náklady školitele za hodiny, během kterých se školitelé účastní vzdělávání;
- provozní náklady školitelů a školených osob přímo spojené s projektem vzdělávání, např. cestovní výdaje, výdaje na materiál a vybavení přímo spojené s projektem, odpisy nástrojů a vybavení v rozsahu, který připadá na jejich výlučné používání pro projekt vzdělávání. **Náklady na ubytování způsobilé nejsou, s výjimkou minimálních nezbytných nákladů na ubytování školených osob, jedná-li se o pracovníky se zdravotním postižením;**

⁴¹ **Malý a střední podnik (MSP)** – ve smyslu přílohy I nařízení Komise (EU) č. 651/2014 – Př.: Střední podnik má (včetně připočtení procentuálního podílu těchto údajů za tzv. partnerské a propojené podniky) méně než 250 zaměstnanců a jeho roční obrát nepřesahuje 50 mil. EUR nebo jeho bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 43 mil. EUR v přepočtu kurzem devizového trhu vyhlášeným ke dni předložení návrhu projektu poskytovateli.

Příručka Nová definice malých a středních podniků – tato příručka, která Vám usnadní zjištění, zda Váš podnik patří mezi mikropodniky, malé nebo střední podniky, je k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/enterprise/enterprise_policy/sme_definition/sme_user_guide_cs.pdf.

- c) náklady na poradenské a konzultační služby týkající se projektu vzdělávání;
- d) osobní náklady školených osob a obecné nepřímé náklady (správní náklady, nájemné, režijní náklady) připadající na hodiny, během nichž se školené osoby účastní vzdělávání.

Prahová hodnota podle čl. 6 odst. 1 písm. g): Podpora na vzdělávání nesmí v rámci jednoho projektu přesáhnout hodnotu **2 000 000 EUR**.

8.2. Podpora na poradenské služby ve prospěch MSP

Veřejnou podporu na poradenské služby poskytované externími poradci je možné podle čl. 18 nařízení poskytnout pouze malým a středním podnikům, a to **do výše 50 % výdajů** vynaložených na zajištění těchto služeb.

Tyto služby **nesmí mít charakter stálých nebo pravidelných činností** a nesmí se vztahovat k běžným provozním výdajům podniku, jako je např. běžné daňové poradenství, pravidelné právní služby nebo reklama.

Podporu nelze poskytnout ve prospěch činností v odvětví **rybolovu a akvakultury**. Pokud je určitý podnik činný v odvětví rybolovu a akvakultury a zároveň v jiných odvětvích, která do oblasti působnosti tohoto nařízení spadají, použije se toto nařízení na podporu poskytovanou na tato jiná odvětví nebo činnosti za předpokladu, že podnik oddělením činností nebo rozlišením nákladů, příp. jiným vhodným způsobem schváleným poskytovatelem podpory zajistí, aby činnosti z odvětví rybolovu a akvakultury nebyly předmětem podpory poskytnuté na poradenské služby ve prospěch MSP.

Prahová hodnota podle čl. 4 odst. 1 písm. d): Podpora na poradenské služby ve prospěch malých a středních podniků nesmí přesáhnout hodnotu **2 000 000 EUR** na podnik a projekt.

8.3. Podpora pro znevýhodněné a zdravotně postižené pracovníky

Veřejná podpora pro znevýhodněné a zdravotně postižené pracovníky se poskytuje formou:

- podpory na nábor znevýhodněných pracovníků v podobě subvencování mzdových nákladů podle čl. 32 nařízení
- podpory pro zaměstnávání pracovníků se zdravotním postižením v podobě subvencování mzdových nákladů podle čl. 33 nařízení,
- podpora na uhrazení dodatečných nákladů na zaměstnávání pracovníků se zdravotním postižením podle čl. 34 nařízení,
- podpora na úhradu nákladů na asistenci poskytovanou znevýhodněným pracovníkům podle čl. 35 nařízení.

8.3.1. Podpora na nábor znevýhodněných pracovníků v podobě subvencování mzdových nákladů

Maximální intenzita podpory z veřejných prostředků na nábor znevýhodněných pracovníků činí 50 % způsobilých nákladů.

Způsobilými náklady jsou v případě této podpory mzdové náklady znevýhodněného pracovníka za dobu nejvýše 12 měsíců po náboru. Pokud je však příslušný pracovník vážně znevýhodněným pracovníkem, způsobilé náklady jsou mzdové náklady za období nepřesahující 24 měsíců po náboru.

Znevýhodněným pracovníkem podle čl. 2 odst. 4 nařízení je každá osoba, která

- během předchozích 6 měsíců neměla pravidelné placené zaměstnání,
- je ve věku od 15 do 24 let,
- nezískala střední vzdělání ukončené maturitou nebo odbornou kvalifikaci mezinárodní standardní klasifikace vzdělávání nebo během dvou let od ukončení řádného denního studia nezískala první pravidelné placené zaměstnání,
- je starší 50 let,
- žije jako svobodná dospělá osoba s jednou nebo několika závislými osobami,
- pracuje v odvětví nebo v profesi v některém členském státě, kde je nerovnováha mezi zastoupením mužů a žen alespoň o 25% vyšší než průměrná nerovnováha mezi zastoupením mužů a žen ve všech hospodářských odvětvích v daném členském státě, a která patří do příslušné menšiny, nebo
- je příslušníkem etnické menšiny v členském státě, a potřebuje rozvíjet své jazykové a odborné vzdělání nebo pracovní zkušenosti, aby zlepšila své vyhlídky na získání přístupu k trvalému zaměstnání.

Vážně znevýhodněným pracovníkem se podle čl. 2 odst. 99 nařízení rozumí každá osoba, která

- neměla pravidelné placené zaměstnání po dobu nejméně 24 měsíců, nebo
- neměla pravidelné placené zaměstnání po dobu nejméně 12 měsíců a patří do jedné z kategorií uvedených v definici „znevýhodněného pracovníka“ (v písmenech b) až g).

Jestliže nábor nepředstavuje čisté zvýšení počtu zaměstnanců dotyčného podniku ve srovnání s průměrem za předcházejících dvanáct měsíců, pak musí být důvodem pro uvolnění dotyčného pracovního místa nebo dotyčných pracovních míst dobrovolný odchod, tělesné postižení, odchod do důchodu z důvodu věku, dobrovolné zkrácení pracovní doby nebo oprávněné propuštění pro porušení pracovních povinností, nikoli však snižování počtu pracovníků.

S výjimkou oprávněného propuštění pro porušení pracovních povinností musí mít znevýhodněný pracovník nárok na nepřetržité zaměstnání alespoň po dobu odpovídající příslušným vnitrostátním právním předpisům nebo kolektivním dohodám, které jsou pro podnik právně závazné a kterými se pracovní smlouvy řídí.

Prahová hodnota podle čl. 4 odst. 1 písm. o): Podpora na nábor znevýhodněných pracovníků nesmí přesáhnout 5 milionů EUR na podnik ročně.

8.3.2. Podpora pro zaměstnávání pracovníků se zdravotním postižením v podobě subvencování mzdových nákladů

Maximální intenzita podpory z veřejných prostředků činí 75 % způsobilých nákladů.

Způsobilými náklady jsou v případě této podpory mzdové náklady za období, během něhož je pracovník se zdravotním postižením zaměstnáván.

Pracovníkem se zdravotním postižením podle čl. 2 odst. 3 nařízení je každá osoba, která

- je uznána za pracovníka se zdravotním postižením podle vnitrostátních právních předpisů, nebo
- má jedno či více dlouhodobých fyzických, mentálních, duševních nebo smyslových postižení, která v interakci s různými překážkami mohou bránit jejímu plnému a účinnému zapojení do pracovního života stejným způsobem, jakým jsou do něj zapojeni ostatní pracovníci.

Jestliže nábor nepředstavuje čisté zvýšení počtu zaměstnanců dotyčného podniku ve srovnání s průměrem za předcházejících dvanáct měsíců, pak musí být důvodem pro uvolnění dotyčného pracovního místa nebo dotyčných pracovních míst dobrovolný odchod, tělesné postižení, odchod do důchodu z důvodu věku, dobrovolné zkrácení pracovní doby nebo oprávněné propuštění pro porušení pracovních povinností, nikoli však snižování počtu pracovníků.

S výjimkou oprávněného propuštění pro porušení pracovních povinností musí mít pracovníci se zdravotním postižením nárok na nepřetržité zaměstnání alespoň po dobu odpovídající příslušným vnitrostátním právním předpisům nebo kolektivním dohodám, které jsou pro podnik právně závazné a jimiž se pracovní smlouvy řídí.

Prahová hodnota podle čl. 4 odst. 1 písm. p): Podpora pro zaměstnávání pracovníků se zdravotním postižením nesmí přesáhnout 10 milionů EUR na podnik ročně.

8.3.3. Podpora na uhrazení dodatečných nákladů na zaměstnávání pracovníků se zdravotním postižením

Maximální intenzita podpory z veřejných prostředků činí 100 % způsobilých nákladů.

Způsobilými náklady jsou v případě této podpory náklady jiné než mzdové náklady podle článku 34 nařízení (viz kap. 8.3.2.), které jsou dodatečné k těm, které by vznikly podniku při zaměstnávání pracovníků, kteří nejsou zdravotně postiženi, za dobu, během níž je dotyčný pracovník zaměstnáván. Těmito náklady jsou:

- a) náklady na přizpůsobení provozovny;
- b) náklady na zaměstnance odpovídající rozsahu doby, která připadá výhradně na asistenci pracovníkům se zdravotním postižením, a náklady na školení těchto

zaměstnanců, kteří mají pracovníkům se zdravotním postižením asistovat;

- c) náklady na přizpůsobení či pořízení vybavení nebo náklady na pořízení a ověření počítačového programového vybavení, které mají používat zdravotně postižení pracovníci, včetně přizpůsobených a pomocných technologických zařízení, které jdou nad rámec nákladů, jež by vznikly příjemci při zaměstnávání pracovníků, kteří nemají zdravotní postižení;
- d) náklady přímo spojené s dopravou pracovníků se zdravotním postižením na místo výkonu práce a činností s prací souvisejících;
- e) mzdové náklady připadající na hodiny, jež pracovník se zdravotním postižením stráví na rehabilitaci;
- f) jestliže příjemce poskytuje chráněné zaměstnání⁴², náklady na výstavbu, vestavbu nebo modernizaci výrobních jednotek dotyčného podniku a všechny správní a dopravní náklady, které přímo vyplývají ze zaměstnávání pracovníků se zdravotním postižením.

Prahová hodnota podle čl. 4 odst. 1 písm. g): Podpora na uhrazení dodatečných nákladů na zaměstnávání pracovníků se zdravotním postižením nesmí přesáhnout 10 milionů EUR na podnik ročně.

8.3.4. Podpora na úhradu nákladů na asistenci poskytovanou znevýhodněným pracovníkům

Maximální intenzita podpory z veřejných prostředků činí 50 % způsobilých nákladů.

Poskytovaná asistence spočívá v opatřeních na podporu samostatnosti znevýhodněného pracovníka a jeho přizpůsobení se pracovnímu prostředí, v pomoci pracovníkovi v rámci sociálních procesů i administrativních postupů a v usnadnění komunikace se zaměstnavatelem a ve zvládnutí konfliktů.

Způsobilými náklady jsou:

- a) zaměstnávání pracovníků výhradně na tu část pracovní doby, kterou věnují asistenci znevýhodněným pracovníkům, za období nepřesahující dvanáct měsíců po přijetí znevýhodněného pracovníka nebo za období nepřesahující 24 měsíců po přijetí vážně znevýhodněného pracovníka;
- b) náklady na školení zaměstnanců, kteří mají znevýhodněným pracovníkům asistovat.

Prahová hodnota podle čl. 4 odst. 1 písm. r): Podpora na uhrazení dodatečných nákladů na zaměstnávání pracovníků se zdravotním postižením nesmí přesáhnout 5 milionů EUR na podnik ročně.

⁴² Chráněným zaměstnáním se rozumí zaměstnání v podniku, kde alespoň 30% pracovníků tvoří pracovníci se zdravotním postižením.

9. Veřejná podpora v OP LZZ podle bodu 4.2.2. dočasného rámce

Podmínky pro poskytování veřejné podpory podle bodu 4.2.2. Dočasného rámce Společenství pro opatření státní podpory zlepšující přístup k financování za současné finanční a hospodářské krize ze dne 22. ledna 2009 jsou obsaženy ve verzích 1.9 a nižších této příručky.

10. Důsledky porušení pravidel stanovených příručkou

Nejvýznamnějším důvodem proč neopomíjet problematiku veřejné podpory jsou případné **finanční následky spojené s nedodržením pravidel poskytování a nakládání s veřejnou podporou.**

10.1. Nesrovnalost

Při porušení pravidel v této příručce, které označí Řídící orgán či poskytovatel za nesrovnalost⁴³, neproplatí poskytovatel příjemci výdaje, kterých se nesrovnalost dotýká.

10.2. Porušení rozpočtové kázně

Porušení pravidel v této příručce při nakládání s prostředky OP LZZ je považováno za porušení podmínek dotace (resp. příspěvku) a jako takové je porušením rozpočtové kázně podle § 44 a 44a zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtová pravidla. Porušení rozpočtové kázně řeší místně příslušný finanční úřad.

10.3. Protiprávní veřejná podpora

Hlavní roli při posuzování porušení pravidel samotné veřejné podpory má Evropská komise. Podnět o tom, že došlo k poskytnutí protiprávní veřejné podpory, může podat Evropské komisi kdokoli. Evropská komise má povinnost zabývat se takovým podnětem. Postup je upraven nařízením Rady (ES) 659/1999.

Obdobně postupuje Evropská komise i v případě **zneužití** veřejné podpory. Evropská komise může rozhodnout, že se příjemce dopustil zneužití veřejné podpory, a příjemci může být uložena povinnost vrátit poskytnutou veřejnou podporu včetně úroků⁴⁴. Vzhledem k tomu, že hlavním účelem regulace poskytování veřejné podpory je ochrana hospodářské soutěže,

⁴³ Nesrovnalostí se rozumí porušení právních pravidel ES nebo českých předpisů (včetně podmínek stanovených konečnému příjemci/uživateli právním aktem o poskytnutí podpory), které upravují použití prostředků ES nebo veřejných zdrojů ČR, v důsledku tohoto porušení jsou nebo by mohly být dotčeny veřejné rozpočty ČR nebo souhrnný rozpočet Společenství nebo rozpočty Společenstvím spravované formou neoprávněné výdajové položky. Tzn. jedná se o každé porušení podmínek, za kterých byly prostředky SF/CF poskytnuty České republice, a každé porušení podmínek, za kterých jsou tyto prostředky a prostředky národních veřejných rozpočtů dále poskytovány příjemcům.

⁴⁴ Čl. 12 nařízení Rady (ES) č. 659/1999; úroky se načítají od okamžiku porušení pravidel pro poskytování veřejné podpory do okamžiku navrácení veřejné podpory; výše úroků se určuje postupem podle nařízení Komise (ES) 794/2004.

není vrácení poskytnuté veřejné podpory primárně sankcí za porušení pravidel, nýbrž je uvedením v původní stav, kdy na postavení jednotlivých soutěžitelů na příslušném trhu ještě nepůsobila poskytnutá veřejná podpora. Pokud by k vrácení veřejné podpory nedošlo, trval by nadále závadný stav spočívající ve znevýhodnění ostatních soutěžitelů.

Stejným způsobem jako při zneužití veřejné podpory bude postiženo i **poskytnutí protiprávní veřejné podpory**. Není zde podstatné, že zavinění nestálo na straně příjemce veřejné podpory, ale na straně poskytovatele. Pokud Evropská komise rozhodne, že je protiprávní veřejná podpora neslučitelná se společným trhem, má příjemce povinnost vrátit poskytnutou veřejnou podporu.⁴⁵ Projeví se zde opět objektivní hledisko narušení rovnovážného stavu na příslušném konkurenčním trhu zásahem veřejného subjektu. Aby došlo k nápravě, musí být tento stav odstraněn.

Evropské úpravě odpovídá i ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 215/2004 Sb.: „Rozhodne-li Komise o navrácení nebo o prozatímním navrácení veřejné podpory, je příjemce povinen poskytnutou veřejnou podporu vrátit, včetně úroků stanovených Komisí.“

Promlčecí lhůta pro zahájení jednání ve věci protiprávní podpory je deset let a počíná běžet dnem, kdy je protiprávní podpora poskytnuta.

Vedle příjemce (realizátora projektu) může být stejně postižen i příjemce veřejné podpory, který není totožný s příjemcem. Rovněž Česká republika může nést následky porušení Smlouvy za to, že nevymohla poskytnutou veřejnou podporu, která byla Evropskou komisí shledána za neslučitelnou se společným trhem.⁴⁶

Pokud tedy v rámci projektu OP LZZ získáte podporu, která má charakter protiprávní veřejné podpory a která není slučitelná se společným trhem, budete ji na základě rozhodnutí Evropské komise nuceni vrátit zpět poskytovateli, a to včetně úroků. To samé platí i pro situaci, kdy budete s veřejnou podporou nakládat v rozporu s podmínkami, za nichž Vám byla poskytnuta.

10.4. Podpora de minimis

Prekročení limitu stanoveného v čl. 2 odst. 2 nařízení Komise (ES) 1407/2013 má za následek povinnost vrácení poskytnuté podpory do státního rozpočtu. Vrací se nejen podpora přesahující limit, ale podpora celá.

⁴⁵ Čl. 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999

⁴⁶ Čl. 12 nařízení Rady (ES) č. 659/1999